

Bir Güzel İsmiñ Yâdı

– İbrahim Kilik · 28 Mayıs 2010

Vakit gece yarısı, eski tabirle nıfsıl leyl. Çayımı yudumlurken bir taraftan da bir kitap karıştırıyorum .Ve bugüne kadar, hiç duymadığım bir hanım sahabi adına rastladım kitapta. Hayatına dair ayrıntıları henüz öğrenmeden, isminin büyüüne kapıldım. Annesinden uzak kalıp, sonra kavuşan bir çocuğun duygularına benzer duygulara büründüm. İçimden şefaatiñi diledim.

İsmi, ilk kez seslendirirken, sözcüğün havası sarıp sarmaladı benliğimi sımsıcak. Narin, alımlı bir çiçek adı çağrıştırdı. Masumiyetin, temizliğin, iffetin nahif, hoş kokusu yayıldı havaya. Ardınca incelik, zarafet , güzellik sıraya girdi. Mekkenin en çetin günlerinde, bu narin çiçeğin hak için direnişi canlandı gözümde. Görmeden, bilmeden, tanımadan o isme meftun oldum. Ruhuna bir fatiha yolladım,"Güzeyya" validemizin.

"Güzeyya" su kadar aziz, gül kadar cazip, lâle kadar ince. Güzeyya güz bahçelerinde bahar. Cennet bahçelerinde zambak. Kar gibi, ak pak günahsız kerime. Güzeyya tebliğ meleği. Güzeyya, kutsal göçün nasipdarlarından. Güzeyya, Resulün yürüdüğü yollardan yürüyen bir ceylan. Resule ram olan Allah'a teslim olan Güzeyya .

Güzeyya çöl gülü. Asaleti , iffeti , zarafeti özünde harmanlayan bir buğday başağı. Yüreği yanık, ruhu yüce. Şimdi cennet bahçelerinde. Adı gibi güzel, adı gibi ince. Medine sevindi, Mekke üzüldü o hicret edince. Güller açardı Güzeyya tebessüm edince... Bu sözcük, artık belleğimde. Elif güzelliğinde. Ankara, 28.05.2010 İ.K